

REVERENDO PATRE D.⁹

IOHANNNE ECCKIO THEOLOGO, VI.

recancellario &c. Præsidi, F. Georgio Flachio Lorchense

Respondente, subiectæ Assertionis in Theologica

palestra die 18 Augusti discutientur.

Questio.

AN homo capax sit perpetuæ felicitatis, quæ consistat in visione, tentione, & fruitione diuinæ essentia.

Conclusio prima.

Homo cum adhuc staret in innocentia, potuit mori & non mori: hoc tamen habuit ex gratia, illud uero ex natura.

Conclusio secunda.

Post lapsum autem deterior reddita est eius conditio: non enim amplius non moriendi habet facultatem, sed necessitas moriendi sibi incumbit.

Conclusio tertia.

Non tamen ita moritur, ut cum corpore animâ (ceu Epicurus & alij quidam crediderunt) intereat: sed hoc incorruptibile manet (etiam luminis naturalis iudicio:) illud uero, & si iam corrumpatur, tamen redibit idem numero immortale: ita quod totus homo sit felicitabilis.

Conclusio quarta.

Hæc uero felicitas non consistit in delicijs carnis, iuxta illud Apostoli. Regnum Dei non est esca & potus.

Corollarium.

Sequitur errasse Cerinthum hæreticum: qui asserbat post resurrectionem, Regnum Christi futurum esse terrenum.

Conclusio quinta.

Sed consistit essentialiter in perpetua visione & amore Dei, Christo dicente. Hæc est vita æterna ut cognoscant &c.

Corollarium.

Constat ergo errasse eos, qui perpetuum circulum, id est, alternationem beatitudinis & miseriæ ponunt.

Corollarium.

Hæc tamen omnia uerius creduntur quàm demonstrantur, quod tamen contingit non ob defectum rei, sed ob intelligentiæ nostræ aciem obtusiores.

RESPONDENTIS AD LE.

ctorem Saphicon.

*A*Nxia quosdam legimus Minerua

Esse conatos, penitus probare,

Quis sit humanæ status, & suprema

Gloria uitæ.

Cum nihil uerò superis relinquunt,

Quin id humana ratione tentent

Scire, peruertunt hominum prophanis

Pectora sectis.

Comparat nostrum Stagyrita captum

Visui Graiæ uolucris Mineruæ,

Ferre qui nescit radiosa clari

Lumina solis.

*H*oc frequens lector recolas fidelis

Et pie nostris thesibus faueto

Quæ dei uerbum sapiunt, & ora

Ipsa tonantis.

Sic ages uitam placida quietam

Mente, dum terras colis, & solutis

Artibus felix nitidi capeffes

Gaudia coeli.

In Academia Ingolstadiensi. Anno

M. D. XLII.

REVERENDO PATRI D.

IOHANNI BECKIO THEOLOGO. N.

Reverendissimo D. Georgio Friderico Beckio
Responsarius in Theologia
pulsator die 10. Augusti 1717.

Quaestio.

A. Homo capax sit perpetua felicitate, quae consistit in visione, tantum, & in visione
divina.

Conclusio prima.

Homo cum abnegetur in innocentiis, potest non esse in statu beatitudinis, sed non potest
illud vero exoptare.

Conclusio secunda.

Post lapsum autem deest tota felicitas, et cum conditio; non enim amplius est in statu
felicitatis, sed necesse est morari in statu.

Conclusio tertia.

Post lapsum autem morari in statu innocentiis, ut cum corpore, sicut in statu innocentiis, non
est; sed hoc incorruptibile naturae (sicut in statu innocentiis) non est, sed in
statu corruptur, tamen redit in statu innocentiis, ut in statu innocentiis.

Conclusio quarta.

Hac vero felicitas non consistit in delectatione, sed in delectatione, sicut in statu innocentiis, sed non est
eius & potest.

Corollarium.

Secundum tractatum Certitudinis beatitudinis: qui ait, quod post lapsum in statu innocentiis, sed non est
statu innocentiis.

Conclusio quinta.

Secundum tractatum Certitudinis beatitudinis: qui ait, quod post lapsum in statu innocentiis, sed non est
statu innocentiis.

Corollarium.

Constant ergo tractus eos, qui perperam in statu innocentiis, id est, alienationem beatitudinis & in statu
potest.

Corollarium.

Hac tamen omnia verba creduntur quae de beatitudine, sicut in statu innocentiis, sed non ob delectatione
statu innocentiis, sed ob intelligentia nostra actus beatitudinis.

RESPONDENTIS AD LE.

Georgii Beckii.

Hoc respondens lector recolas fidelis

Et sic nosse epistolae sancto

Que de nobis sapienter, & ora

Ipsa tamen

Et ego ut in placida quiete

In pace, dum terras colis, & solus

Et tempus felix nunc capessis

Gaudia colis

In A. Beckii Ingolstadtensis, N. 1717.

M. D. XLII.

Nunc quodam legimus M. Beckii

Est conatus, peritus probrum

Quis sit humanus status, & sapienter

Gloria nunc

Cum nihil vero superis relinquitur

Quis id humana ratione tenent

Seque pervertunt hominum probrum

Perhorrescit

Comparat nossum & ergo nunc capessis

Nunc Geom. nobis M. Beckii

Humanitas